

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 14. Rok: 2021 Číslo: 2

**„Zvony zvonja, hviezda žiari, všade radosť svätá,
narodil sa pre nás všetkých – Vykupiteľ sveta.**

**V presvätej noci dieťaťko znieslo sa z neba,
by skúsilo, čo je bieda a spasilo aj teba.**

**Nuž vitaj Ježiško, vitaj nám Bože premilý,
udeľ nám svoje požehnanie a daj nám sily,**

**by sme sa snažili vždy bez hriechu žiť
a všetkým ľuďom vôkol seba iba radosť pôsobiť.“**

(ľudový vinš)

**Vyprosujme Vám požehnané
prežitie sviatkov Teofánie.
Zároveň vyprosujeme Božou
láskou a priazňou naplnené dni
aj v novom roku 2022.**

Christos raždajetsja!

Slavite jeho!

- o. Martin s rodinou
- o. Miroslav
- o. Jozef s rodinou
- o. Marek s rodinou
- o. Ján s rodinou

Prijmeme novonarodeného Mesiáša?

(vianočné zamyslenie)

*„Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť,
ktorá bude patriť všetkým ľuďom:
Dnes sa vám v Dávidovom meste
narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“*

(Lk 2, 10-11)

Anjel zvestuje radostnú zvesť, pastieri prichádzajú do maštale, kde nachádzajú Jozefa, Máriu a malé dieťa zavinuté do plienok. Všade je plno radosti a my všetci si uvedomujeme, že táto udalosť v dejinách spásy je začiatkom čohosi veľkého – začiatkom diela vykúpenia.

Vianoce ukrývajú v sebe množstvo tajomna. Práve preto sú také čarovné. Je to čas, keď aspoň na chvíľku utíchnu rozbroje, zastavia sa hádky... Je to čas, keď všetci akosi viac túžime po láske. Chceme ju pocítiť, ale zároveň cítime aj potrebu niekomu ju darovať, nech jej má každý dosť.

Ale človek netúži len po láske od človeka. Sme stvorení pre večnosť. Túžime po láske, ktorá by trvala stále, ktorá by sa nikdy neskončila. A práve Vianoce uspokojujú túto našu túžbu. Prichádza na svet Ježiš Kristus, jediná večná a pravá Láska. Vo svätú noc sa narodil, aby naplnil naše srdcia. Prichádza v najväčšej pokore a biede, hoci

je Kráľ. Nenárokoval si na palác a zlatú kolísku. Ani na poctu, aká sa vzdáva kráľom. Narodil sa v najväčšej skromnosti – v chudobnej maštali a v jasličkách na slame. On je Kráľom našich srdc. Hoci chudobný, predsa tak bohatý! Tak bohatý láskou! Láskou, ktorú môžeme mať nielen počas Vianoc, ale aj počas celého roka.

Aj my sa spolu s anjelmi a pastiermi klaňajme malému Ježiškovi v jasličkách. Keď im anjeli zvestovali radostnú zvesť, pastieri zanechali svoje stáda a ponáhľali sa do Betlehema. Odmenou im bolo to, že našli malé dieťaťko zavinuté v plienkach. Malé nevinné bezbranné dieťa. Človek by si myslel, aké je slabé... A predsa sa v ňom skrýva sila. Nie sila kráľov a vladárov, ale sila lásky a dobra.

Aj keď žijeme dobu zákazov a obmedzení, nájdime si čas, aby sme sa zahľadeli na toto maličké dieťa v jasličkách. Dieťa, ktoré zmenilo chod dejín, dieťa, ktoré zmenilo svet.

Koľkí v Betleheme si však neuvedomili a prehliadli narodenie Mesiáša! A tiež tam boli isto všelijaké výhovorky: zhon, chaos, súpis ľudu, povinnosti, problémy... **Neurobme aj my rovnakú chybu!**

Panna Mária mohla porodit' Ježiša iba na jednom mieste na zemeguli, teraz sa však Kristus môže narodiť v každom ľudskom srdci. To srdce však musí byť čisté a úprimné.

Ak čakáme návštevu, nejakého milého hosťa, všetko doma vyriadime, navaríme, napečieme, aby sa náš hosť cítil pohodlne, aby mu nič nechýbalo. Aký príbytok sme pripravili Spasiteľovi sveta? Nezabudli sme na svoje srdcia? Nie je v nich ešte veľa nelásky, egoizmu, ľahostajnosti...? Iba do srdca pripraveného, do srdca očisteného, do srdca milujúceho môže vstúpiť Ježiš Kristus.

A čo je ešte dôležité si uvedomiť? Ježiš ako Dieťa neprichádza k nám iba ako návšteva, ktorá sa chvíľku zdrží a potom odíde. Ježiš prichádza, aby zostal! Prichádza, aby odpustil, uzdravil, potešil, povzbudil... Prichádza, aby dal zmysel ľudskému životu.

Prežívame zvláštnu dobu, poznačenú epidémiou, obmedzeniami, zákazmi... Avšak možno je práve toto doba, kedy môžeme vrátiť Vianociam ich pôvodný zmysel! Veď pravá radosť z Vianoc nespočíva v darčekom, vo vyzdobenom

stromčeku, výborných jedlách, dobrých televíznych programoch, či v poriadnej dávke snehu, ale v slovách anjela, ktorý ohlasuje príchod Spasiteľa. Táto radostná zvesť patrí všetkým ľuďom.

Nech sa sviatočné dni nesú v znamení tejto radosti – úprimnej, nefalšovanej, nepoznačenej sebeckom, egoizmom, konzumizmom a ľudskou krutosťou.

Vianoce nemôžu byť bez Ježiša Krista. Veď On je oslávencom. On je kráľom Vianoc. Tak Mu pripravme vo svojich srdciach dôstojnú oslavu!

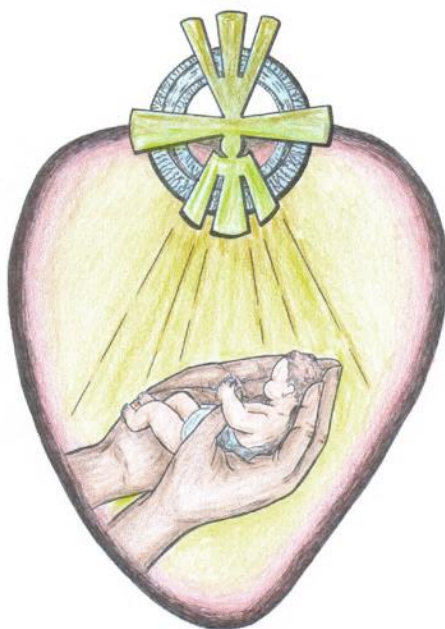
Otvorme počas týchto dní dvere našich srdc, aby sa v nich Ježiško mohol ubytovať. Nechajme sa viesť jeho učením, ktoré nás vedie k pravej slobode a k pravému životu.

Nech nás všetkých dobrotivý Boh naplní svojou milosťou a pokojom, ktorý nám tento svet nemôže dať, a nech nás sprevádza naším životom. Potom už Vianoce nebudeme prežívať iba v tieto decembrové dni, ale po celý rok a po celý náš život.

Christos raždajetsja!

Slavite jeho!

o. Miroslav

Moderná vianočná rozprávka

(vianočný príbeh vo svetle dnešných dní)

Bol neskorý večer plný hmly, akých je 365 do roka. Kdesi bol pokoj, kdesi sa ešte strieľalo, kdesi bili tamtamy, kdesi sneh zasypal ľadové iglu a kdesi sa už aj brieždilo.

Tu zrazu povstal hluk, nebo sa vyjasnilo a s veľkým plamenným mečom anjel sa postavil na zem. Ľudia sa zľakli a od strachu popadali. Ale anjel im povedal: „*Nebojte sa, veď zvestujem vám radosť, ktorá bude pre všetkých, lebo narodil sa nám Spasiteľ!*“

A hneď s anjelmi zjavilo sa množstvo rytierstva nebeského, ktoré volalo: „*Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!*“

Vytiahol ľud v prúdoch do zeme zaslúbenej, aby sa presvedčil o pravde, ktorú anjel zvestoval. A hľa, pod holým nebom, kde zastala hviezda, boli jasličky. Kľakli národy na kolená a vďaka vzdávali Bohu za zázrak.

Pristúpil k jasličkám zarastený čierny vojak, ešte mu na šatách nezaschlo blato, do ktorého sa hodil, aby ho nezasiahla nepriateľská guľka. Povedal: „*Doniesol som ti, Ježiško, do daru svoju pušku. Ja*

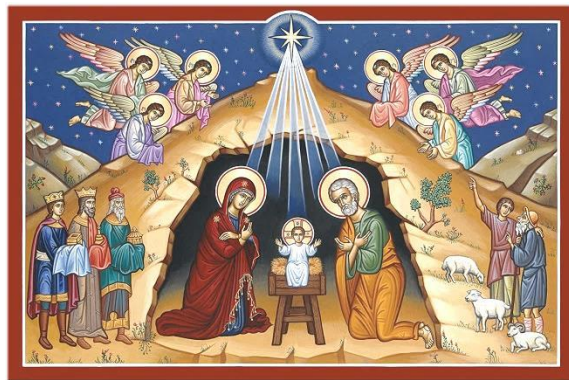
viem, že to nie je vzácny dar, ale keby ti každý dal pušku, ktorou musí zabíjať, bol by na zemi večný pokoj.“

Pristúpil k jasličkám aj mocný kráľ a v rukách niesol ťažkú zlatú korunu: „*Vezmi si, Ježiško, moju korunu. Odteraz bude patriť iba tebe. Keď si raz každý panovník zloží pred tebou svoju korunu, budú si na zemi všetci ľudia rovní.*“

Pristúpil k jasličkám starý žobrák a položil k nim svoj ošúchaný klobúk: „*Tu máš, Ježiško, môj klobúk. Mám v ňom niekoľko mincí, čo mi dnes dali dobrí ľudia. Vieš, keby ti každý položil k nohám svoje bohatstvo, nebolo by na zemi ľudí chudobných a bohatých.*“

Pristúpil k jasličkám mladý muž s barlami a položil ich na zem: „*Ja ti dám, Ježiško, svoje barley. Keď si prišiel, dobre viem: slepí budú znova vidieť, hluchí počuť a chromí chodiť. A nemusia to byť práve len slepí, hluchí a chromí.*“

Pristúpil k jasličkám človek s nezlomeným pohľadom a priložil k darom železá zo svojich rúk: „*Vezmi si, Ježiško, moje okovy. Dnes som ich konečne zlomil. Keby ti všetci, čo majú*

ruky spútané, mohli darovať svoje putá, nebolo by dnes ľudí neslobodných ani takých, čo druhým berú slobodu.“

Pristúpilo k jasličkám mladá dievča a vložilo do nich svoje srdce: „Darujem ti, Ježiško, jediné, čo mám: svoje čisté srdce. Keby ti každý mohol takto odhaliť svoje srdce a darovať ti ho, panovala by na svete iba vzájomná láska.“

Pristúpil k jasličkám posledný človek a zložil k ostatným darom svoj ťažký ľudský kríž: „Vezmi si, Ježiško, tento ľudský kríž, ktorý pochádza zo stromu ľudskej nelásky, nenávisť, nešťastia, neslobody, biedy a zloby. Poťažkaj ho a povedz: Ostaneš aj tak medzi nami? Myslíš, že tento hriešny svet môže byť ešte spasený?“

Hrobové ticho povstalo medzi ľuďom. No Dieťa v jasličkách sa usmialo a anjeli silnejšie zatrúbili na svojich surmitách. A my, čo sme tam stáli v miliónových davoch, sme nemohli uveriť, že zázraky sa dejú aj v 21. storočí.

Keď sme sa rozchádzali domov už bez pušiek, bez kráľovských korún, bez žobráckych klobúkov, bez drevených bariel, bez falošných srdc - ešte stále - hoci sme už boli blízko svojich domovov -sme počuli spev anjelov: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle...“

A vtedy sme si uvedomili, že Vianoce sa čím ďalej, tým viac k nám približujú.

Božie narodenie ničí tmu v srdci (vianočný príbeh pre potešenie duše)

Bolo pred vianočnými sviatkami v roku 1965, keď v americkom hlavnom meste prišlo k poruche elektrárne, ktorá spôsobila počas veľkej prevádzky výpadok elektrickej energie. Mesto zostalo zaplavené tmou. Tisíciky cestujúcich boli uväznené v tuneloch a vlakoch. Tisíciky zostali vo výťahoch medzi poschodiami.

Čo však veľmi prekvapilo mnohých, bol postoj obyvateľov mesta. Okrem niekoľkých, ktorí sa rozčuľovali a využívali

situáciu, bol to prekvapujúci záujem ľudí o druhých. Navzájom si pomáhali prekonať situáciu, do ktorej sa dostali. Bolo možné počuť spev vo vlakoch, či v tmavých chodbách veľkých mrakodrapov.

Prekvapilo, že počas tejto nehody takmer nejestvovala zločinnosť. Toto zatmenie a blízkosť Vianoc pomohli ľuďom objaviť dobrotu a lásku, o ktorej možno dovtedy ani nevedeli, že je v nich.

Pondelok 20.12.	Sv. hieromučeník Ignác Bohonositeľ	06:30 sv. lit. (csl.) <i>† Antónia</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. <i>† Júlia (panychída)</i> 2. <i>† Jozef, Helena, Mária, Juraj, Ján</i>
Utorok 21.12.	Sv. mučenica Juliána	06:30 sv. lit. (csl.) <i>† Vasil', Anna</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. <i>† Mária, Viera</i> 2. <i>† Mária (panuchída)</i>
Streda 22.12.	Sv. veľkomučenica Anastázia	06:30 sv. lit. (csl.) <i>† Štefan, Danka, Štefan</i> 18:00 sv. lit. (slov.) <i>† Peter, Katarína</i>
Štvrtok 23.12.	Desiati sv. mučeníci z Kréty	06:30 sv. lit. (csl.) <i>† Mikuláš</i> 18:00 sv. lit. (slov.) <i>* Peter</i>
Piatok 24.12.	Predvečer Narodenia Pána <i>zdržanlivosť od mäsa</i> <i>s pôstom</i>	07:30 Kráľovské hodinky (slov.) 15:00 sv. lit. s večierňou (slov.) <i>* za farnosť</i> 21:00 Veľké povelčerie s lítijou (csl.)
Sobota 25.12.	Narodenie Pána <i>prikázaný sviatok</i> <i>mirovanie</i>	07:30 sv. lit. (slov.) <i>* za farnosť</i> 09:00 sv. lit. (csl.) <i>* za farnosť</i> 10:30 sv. lit. (slov.) <i>* za farnosť</i> 11:45 sv. lit. (slov.) <i>* za farnosť</i> 18:00 sv. lit. (slov.) <i>* za farnosť</i>

Nedeľa 26.12.	Nedeľa po Kristovom narodení Zhromaždenie k Presvätej Bohorodičke	07:30 sv. lit. (slov.) * Anna, Peter, Peter, Inga...
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		10:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť
		11:45 sv. lit. (slov.) * Anna
		18:00 sv. lit. (slov.) * Ingrid

Liturgický program

Liturgický program na sviatky Narodenia Ježiša Krista

(od 20.12. do 26.12. 2021)

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli po Narodení Ježiša Krista

(od 27.12. 2021 do 02.01. 2022)

Pondelok 27.12.	Sv. apoštol, prvomučeník a archidiakon Štefan	07:30 sv. lit. (csl.) * Marek, Danko, Marko...
		16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť
		18:00 sv. lit. (slov.) * Peter, Gabriela, Ivana...
Utorok 28.12.	Svätí 20 000 mučeníci upálení v Nikodémii	07:30 sv. lit. (csl.) † Ján
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Anna (panychída) 2. † Ján (panychída) 3. † Dáša (panychída)
Streda 29.12.	Sv. deti, ktoré dal Herodes povraždiť v Betleheme	07:30 sv. lit. (csl.) † Ján
		18:00 sv. lit. (slov.) * Miroslav s rod.
Štvrtok 30.12.	Sv. mučenica Anýzia Prep. Zótik, presbyter	07:30 sv. lit. (csl.) 1. † Anna (panychída) 2. † Ján (panychída)
		18:00 sv. lit. (slov.) * Helena, Anton, Ján, Marta...
Piatok 31.12.	Prep. matka Melánia Rímska	07:30 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		17:00 sv. lit. (slov.) * za farnosť

Sobota 01.01.	<p style="text-align: center;">Obrezanie Pána</p> <p style="text-align: center;">prikázaný sviatok mirovanie</p>	<p>07:30 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i></p> <p>09:00 sv. lit. (csl.) * <i>za farnosť</i></p> <p>10:30 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i></p> <p>11:45 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i></p> <p>18:00 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i></p>
Nedeľa 02.01.	<p style="text-align: center;">Nedeľa pred Osvietením</p> <p style="text-align: center;">hl. 6</p>	<p>07:30 sv. lit. (slov.) * <i>Mária, Miroslav, Tomáš</i></p> <p>09:00 sv. lit. (csl.) * <i>za farnosť</i></p> <p>10:30 sv. lit. (slov.) * <i>za kňazov z farnosti</i></p> <p>11:45 sv. lit. (slov.) * <i>Lubomíra</i></p> <p>18:00 sv. lit. (slov.)</p>

Liturgický program

Liturgický program na sviatky Bohozjavenia Pána

(od 03.01. do 09.01. 2022)

Pondelok 03.01.	Sv. prorok Malachiáš	<p>07:30 sv. lit. (csl.) † <i>Mária, Andrej</i></p> <p>18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Milan s rod.</i></p>
Utorok 04.01.	Zbor sv. sedemdesiatich apoštolov	<p>07:30 sv. lit. (csl.) † <i>Mária, Ivan</i></p> <p>18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Anna s rod.</i></p>
Streda 05.01.	<p style="text-align: center;">Predvečer Osvietenia</p> <p style="text-align: center;">zdržanlivosť od mäsa s pôstom</p>	<p>07:30 Kráľovské hodinky (slov.)</p> <p>15:00 sv. lit. s večierňou (slov.) * <i>za farnosť</i> Veľké svätenie vody (csl.)</p> <p>20:00 Veľké povelčerie s lítijou (csl.)</p>

Štvrtok 06.01.	<p style="text-align: center;">Bohozjavenie Pána</p> <p style="text-align: center;">prikázaný sviatok mirovanie</p>	<p>07:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť</p> <p>09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť</p> <p>10:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť</p> <p>11:45 sv. lit. (slov.) * za farnosť</p> <p style="text-align: center;">Veľké svätenie vody</p> <p>18:00 sv. lit. (slov.)</p>
Piatok 07.01.	<p style="text-align: center;">Zhromaždenie k prorokovi a krstiteľovi Jánovi</p>	<p>07:30 sv. lit. (csl.) * SSR a NSI</p> <p>18:00 sv. lit. (slov.) * SSR a NSI</p>
Sobota 08.01.	<p style="text-align: center;">Sobota po Osvietení</p> <p>Prep. otec Juraj Chozebita</p>	<p>07:30 sv. lit. (csl.) † Anna</p> <p>18:00 sv. lit. (slov.) † Štefan (panychída)</p>
Nedeľa 09.01.	<p style="text-align: center;">Nedeľa po Osvietení</p> <p>Sv. muč. Polyeukt</p> <p style="text-align: right;">hl. 7</p>	<p>07:30 sv. lit. (slov.)</p> <p>09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť</p> <p>10:30 sv. lit. (slov.) * Jozef, Štefan</p> <p>11:45 sv. lit. (slov.)</p> <p>18:00 sv. lit. (slov.)</p>

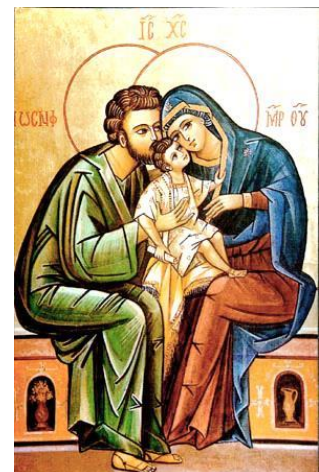
Sviatky Teofánie

(liturgicko-teologický pohľad na prežívanie sviatkov)

Kresťania v prvých troch storočiach slávil Bohozjavenia Pána, ktorý v sebe obsahoval sviatok Narodenia Pána a aj Bohozjavenia.

Narodenie Ježiša Krista
(25. december)

Kresťania chceli sláviť narodeniny svojho Pána a keďže nebol známy presný dátum jeho narodenín, vybrali si 25. december. Bol to deň, ktorý bol v Ríme oslavovaný ako deň zimného slnovratu. Keďže slnko od tohto dňa

naberalo novú silu, bol tento deň vhodný na oslavu Kristovho narodenia, pretože Ježiš Kristus bol vo Svätom Písme označovaný ako „*slnko spravodlivosti*“ (Mal 4, 2) a „*svetlo sveta*“ (Jn 8, 12).

Zavedenie sviatku Narodenia Krista sa uskutočnilo v 4. storočí, presnejšie okolo roku 330.

Zavedením sviatku Narodenia Ježiša Krista chcel rímsky ľud preukázať Ježišovi Kristovi božskú poctu v ten deň a na tom mieste, na ktorom sa preukazovala božská pocta slnku. Prvým motívom bolo osláviť Ježiša Krista ako víťaza nad pohanstvom a druhým bolo osláviť narodenie Ježiša Krista ako vteleného Boha.

Zhromaždenie k presvätej Bohorodičke

(26. december)

Východná Cirkev si po veľkých sviatkoch spomína na nasledujúci deň na osoby, ktoré zohrali významnú úlohu v udalostiach sláveného tajomstva.

Už v prvých storočiach sa veriaci zhromažďovali na druhý deň po sviatku Narodenia Pána, aby sa poďakovali Panne Márii za jej syna Ježiša Krista.

Nie sú presné svedectvá o tom, kedy sa dnešný sviatok stal všeobecne známym. Niektorí otcovia v 4. storočí vo svojich homíliách na sviatok Narodenia Pána spomínajú aj Presvätú Bohorodičku.

Zbor (Zhromaždenie) Presvätej Bohorodičky je vlastne sviatkom Kristovej rodiny a možno by sme to mohli preniesť aj na sviatok rodiny všeobecne. Pre rodinu a jej spolužitie je podstatné spoločné znášanie života, obetavosť, vnímavosť, empatia, vzájomná komunikácia a láska. Nech nám je Svätá rodina vzorom ozajstnej kresťanskej rodiny.

Obrezanie Pána

(1. január)

V Starom zákone bola obriezka ustanovená Bohom na znak zmluvy Pána s Abrahámom a jeho potomstvom (Gn 17, 10-14).

Ježišova obriezka je znakom jeho podriadenosti Zákonu; zároveň ho oprávňovala zúčastňovať sa na náboženskom kulte Izraela. Pri obriezke dostal meno Ježiš (Lk 2, 21).

Na Východe sa tento sviatok stal známym a rozšíreným až v 8.-9. storočí. Až z tohto obdobia sú totiž prvé zmienky v byzantských kalendároch o sviatku Obrezania Pána, ktorý sa slávil spolu so spomienkou na sv. Bazila Veľkého – jedného z najväčších cirkevných otcov.

Sväté Bohozjavenie

(6. január)

Sviatok *Svätého Bohozjavenia Pána* patrí medzi najstaršie sviatky, keďže sa začal sláviť už koncom 2. storočia.

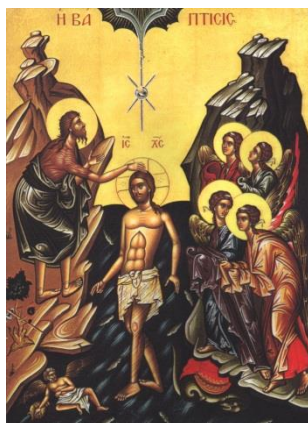
Obsah sviatku možno vnímať v rôznych aspektoch:

1. Zjavenie Trojice: Boh sa zjavuje ako spoločenstvo troch osôb (hypostáz), ako spoločenstvo lásky.

2. Zjavenie Ježiša ako Bohočloveka, ktorý má dve prirodzenosti: božskú aj ľudskú. Ľudská sa zjavuje, keď sa ukázal ako človek, hlas z neba zase dosvedčuje, že je Boží syn, teda má božskú prirodzenosť.

3. Ježišovo poníženie: Ježiš sa prijatím Jánovho krstu postavil medzi hriešnikov (hoci sám bol bez osobného hriechu) a ukazuje, že prijíma naše hriechy za svoje, že ich berie na seba.

4. Krst: Ježiš sa pri krste ponára do vody. Voda bola predtým symbolom

smrti, však Ježiš Kristus svojím ponorením do vody z nej urobil už nie nástroj či prostredie smrti, ale nástroj života. Ježišovo ponorenie a vynorenie bolo zároveň predobrazom a predzvesťou jeho smrti a vzkriesenia.

5. Posvätenie vôd a celého kozmu: Ježiš svojím krstom posvätil vody Jordánu, preto aj my konáme posvätenie vody. Ježiš Kristus posvätil vody pri svojom vstupe do rieky Jordánu, my posvätením akoby nechávame Ježiša znovu vstupovať do vody, ktorá napája všetko živé.

6. Zjavenie spásy pre ľudstvo: po krste v Jordáne začína Ježiš verejne účinkovať, začína zjavovať svoj plán záchrany pre ľudstvo. Týmto plánom spásy je prijatie hriechov sveta na seba, smrť na kríži a vzkriesenie, ktoré symbolizuje ponorenie a vynorenie sa z Jordánu.

Radosť z Betlehema a krv mučeníkov (liturgické spomienky na mučeníkov počas Teofánie)

Radostnú a pokojnú atmosféru sviatku Narodenia Pána však sprevádza aj plač a bolestná tragédia. Liturgický kalendár bezprostredne po slávnosti Narodenia Pána oslavuje skupinu svätých, ktorí položili život za Ježiša, teda mučeníkov. Už stredovek v nich videl akoby sprievodcov novonarodeného

Kráľa a pomenoval ich *Comites Christi* (Kristovi sprievodcovia). Medzi nich, okrem iných, patria aj sv. Štefan a sväté betlehemske neviniatka.

Sv. prvomučeník Štefan
(27. december)

Štefan bol grécky hovoriaci Žid. Podľa Skutkov apoštolov bol jedným z prvých diakonov, plný Svätého Ducha hlásal Božie slovo, ktoré potvrdzoval znameniami a zázrakmi.

Nepriateľom Cirkvi sa to však nepáčilo. Pri jeho múdrosti však strácali argumenty, a tak našli mužov, ktorí krivo svedčili, že hovoril proti Bohu.

Veľrada ho za jeho aktivitu nespravodlivo odsúdila a dala ukameňovať.

Úcta sv. Štefana je najstaršia spomedzi všetkých mučeníkov. Nie je známy deň jeho smrti, ale keďže jeho úcta sa viaže k Narodeniu Pána, nakoľko ako prvý učeník mal veľmi blízky vzťah k Ježišovi Kristovi.

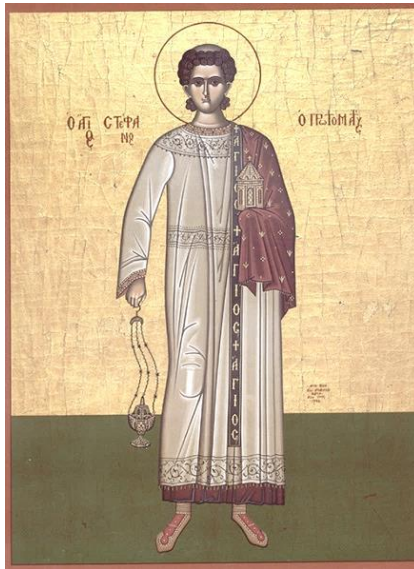
Východ a aj Západ so začiatku slávil jeho pamiatku 26. decembra. Keď sa v 7. storočí na Východ ujal sviatok Zhromaždenie k Presvätej Bohorodičke, spomienka sv. Štefana sa začala sláviť 27. decembra.

Betlehemske neviniatka

(29. december)

Evanjelista Matúš oproti iným evanjelistom iba v krátkosti spomína narodenie Ježiša Krista. Viac priestoru

venuje udalostiam, ktoré sa odohrali potom.

V druhej kapitole opisuje návštevu mudrcov z východu, ktorí sa prišli pokloniť malému Ježiškovi, vidiac v ňom novonarodeného židovského kráľa. Keďže išlo o kráľa, tak ho hľadali v paláci, kde býval kráľ Herodes.

Herodes bol politicky schopný človek, ale veľmi ctižiadostivý. K moci mu pomohli Rimania, a keďže nebol židovského pôvodu, žil v neustálom strachu, že ho Židia pozbavia moci. Strach ho viedol k mnohým zločinom.

Nie div, že sa znepokojil, keď počul o akomsi novom nápadníkovi trónu.

Herodes prijal mudrcov a s falošným nadšením sa vyzvedal o všetkých podrobnostiach, ktoré mu mohli prezradiť. Zaujímal ho hlavne čas, v ktorom sa im objavila mimoriadna hviezda. Potom ich poslal do Betlehema, aby sa tam dôkladne vypytovali na dieťa. A ak ho nájdu, nech mu to oznámia, aby sa mu aj on mohol pokloniť.

Oni však vo sne dostali pokyn a inou cestou sa vrátili späť. Po odchode mudrcov sa Jozefovi vo sne zjavil anjel a varoval ho slovami, aby vstal, vzal so sebou dieťa i jeho matku a ušiel do Egypta. Že nešlo o falošnú hrozbu, dosvedčili ďalšie dni.

Herodes netrpezlivo vyčkával mudrcov, ale po chvíli zistil, že čaká márne. Bol ale pevne rozhodnutý zbaviť sa svojho „súpera“ za každú cenu. Hneď ako sa dozvedel, že ho mudrci obišli, poslal vojakov, aby v Betleheme a v jeho okolí pozabíjali všetkých chlapcov od novonarodených až po dvojročných. Vychádzal z času, ktorý mu udali mudrci a ku ktorému iste dosť pridal, aby v každom prípade zničil neželané dieťa.

Koľko chlapcov položilo život za Krista? Niektorí autori odhadujú, že v tom čase v Betleheme a okolí mohlo žiť okolo tisíc obyvateľov. Ak je to tak, potom

sa odhady pohybujú medzi počtom 30 až 40. Všetkých týchto pozabíjaných chlapcov považujeme za svätých. Úcta k nim sa vyvinula najprv vo Svätej zemi, predovšetkým v Betleheme, a odtiaľ sa šírila ďalej.

Posolstvo tohto sviatku však nie je posolstvom smútku a už vôbec nie zúfalstva, ale stáva sa posolstvom nádeje. Keď Boh povolal svojho syna – Izraelský národ a vyviedol ho z egyptského otroctva, udelil mu dar slobody. Keď povolá svojho vlastného Syna, tak preto, aby priniesol slobodu všetkým ľuďom z otroctva, ktoré je omnoho zákernejšie.

Betlehenské deti nepoznali Krista pre svoj vek. Nemohli v neho veriť, a predsa pre neho zomreli. A nielen pre neho, ale aj namiesto neho. Boli prvotinami jeho mučeníkov. Dostali život, aby ho obetovali a dostali zaň večný život v nebeskom kráľovstve.

Príbeh Vianoc v rozličných obmenách

(príbehy pre potešenie duše)

Božia láska sa nedá zlomiť

Pastieri, ktorí sa boli v betlehemskej maštali pokloniť Ježiškovi, sa vracali domov.

Jeden mladý pastier si z betlehemskej maštalky priniesol steblo slamy.

Ostatní sa mu smiali, ale on povedal: „Nechám si ho. Je pre mňa znamením Dieťaťa. Keď vezmem do ruky toto steblo

slamy, spomeniem si naň, aj na to, čo o ňom hovorili anjeli. Boží Syn potreboval trochu bezcennej slamy. Z toho viem, že Boh potrebuje maličkých a bezcenných. Boh nás, maličkých, potrebuje. Nás, ktorí nemáme veľkú hodnotu, nás, ktorí vieme tak málo.”

Jeden z pastierov mu vytrhol steblo z ruky, pokrčil ho a hodil na zem: „Ty a tá tvoja sprostá slama! Už mám dosť tých hlúpostí!”

Mladý pastier sa zohol a zodvihol steblo zo zeme. Vyrovnal ho, pohladil rukou. Potom povedal tomu druhému: „Vidíš? Zostalo tým, čím bolo: stebлом slamy. Nezmenil ho ani tvoj hnev. Iste, je jednoduché zničiť ho. Porozmýšľaj, prečo nám Boh poslal Dieťa, keď nám by sa viac hodil silný bojovník. Ale z tohto Dieťaťa raz vyrastie muž a bude pevný a nepremožiteľný. Bude vedieť znášať ľudskú zlobu a vždy zostane tým, čím je: naším Spasiteľom.“ A s rozžiarenými očami dodal: „Nie. Božia láska sa nedá zlámať na kúsky a odhodiť. Aj keď sa zdá, že je krehká a slabá ako steblo slamy.”

Zmysel Vianoc

Raz počas mrazivého Štedrého večera sedel jeden muž pri krbe, v ktorom plápolal oheň. Rozmýšľal o význame Vianoc.

„Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval.

„Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým takým, ako sme my? A aj keby, prečo by sa chcel narodiť práve v chlieve? Ani nápad! Celá tá vec je nezmysel. Keby Boh chcel naozaj zastúpiť na zem, určite by si na to našiel iný spôsob.“

Náhle muža z úvah vyrušil divný zvuk prichádzajúci zvonka. Priskočil k oknu a oprel sa o rám. Vonku zbadal húf snežných husí, ktoré divoko mávali krídlami a zúfalo sa zmietali v hlbokom snehu. Boli ako omámené a pomätené. Boli zrejme vyčerpané, a tak sa oddelili od svojho krdla smerujúceho do teplejších krajín.

Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa zababušil do teplého oblečenia a vyšiel von. Skúšal ich zahnať do teplej garáže, ale čím viac sa snažil, tým viac zmätkovali. „Keby tak vedeli, že ich chcem zachrániť,“ pomyslel si muž. „Ako ich mám presvedčiť, že to myslím dobre, že im chcem pomôcť?“

Napadla ho zvláštna myšlienka: „*Keby som sa aspoň na chvíľu mohol stať snežnou husou a porozprávať sa s nimi ich rečou. To by ma určite pochopili.*“

A zrazu si uvedomil, že je Štedrý večer, a usmial sa.

Vianočný príbeh sa mu už nezdal nezmyselný. V duchu si predstavil jednoducho vyzerajúce dieťa ležiace v jasičkách v chlieve v Betleheme.

Už pochopil vianočnú záhadu: Boh sa stal jedným z nás, aby nám našou rečou mohol vyjadriť, že nás miluje, že nás miluje práve teraz a že mu ide o naše dobro.

Starenka, ktorá očakávala Boha

Bola raz jedna zbožná starenka, ktorá začula Boží hlas: „*Dnes ťa prídem navštíviť.*“

Predstavte si tú radosť!

Starenka začala upratovať, čistiť, zametať, zamiesila cesto, piekla koláče. Potom sa vyobliekala do svojich najkrajších šiat a čakala na príchod Boha.

Ktosi zaklopal. Suseda si prišla požičať trochu soli. Starenka ju poslala preč: „*Pre Božiu lásku, ihneď odíď, ja teraz nemám čas na také taľafatky!*“

O niečo neskôr znovu ktosi zaklopal. Pred dverami stál chlapec zakrútený do príliš širokého

kabáta, ktorý predával lacné gombíky a mydlá. Starenka vybuchla: „*Ja teraz čakám dobrého Boha. Nemám čas!*“ a zatresla pred chlapcom dvere.

Krátko nato sa znovu ozvalo klopanie na dvere. Starenka otvorila a pred sebou uvidela otrhaného starca. „*Milá pani, prosím, dajte mi aspoň kúsok chleba...*“ „*Ó, nie! Dajte mi pokoj!! Ja čakám Boha!!! A preč z mojich schodov!*“ povedala nahnevaná starenka a žobráka vyhodila.

Prišiel večer a Boha nikde. Starenka bola hlboko sklamaná. Vo sne sa jej zjavil dobrý Boh a povedal jej: „*Dnes som ťa prišiel trikrát navštíviť a trikrát si ma odmietla!*“

Ježiš Kristus stále prichádza na zem, no niekedy je ťažké stretnúť Ho.

Môj (naš) Betlehem

(vymaľuj Betlehem pod Váš stromček)

Povedali o Vianociach...

(myšlienky o narodení Krista od rozličných osobností)

Pápež František:

„Zastavme sa pred Dieťaťom z Betlehema. Nechajme, aby naše srdce preniklo dojatie, nebojme sa toho. Nemajme strach z pohnutia nášho srdca!

Potrebujeme, aby sa naše srdce pohlo. Nechajme ho ohriať sa Božou láskavosťou. Potrebujeme jeho láskavé pohladenia.

Božie pohladenia nezanechávajú rany.

Božie pohladenia nám dodávajú pokoj a silu. Potrebujeme jeho pohladenia.

Boh je pokoj: prosme ho, aby nám ho pomáhal budovať každý deň: v našom živote, v našich rodinách, v našich mestách a národoch, na celom svete.

Nechajme, aby nás preniklo dojatie nad Božou dobrotou.“ (pápež František)

Kardinál Joachim Meisner:

„Svet žije z dvoch nocí: vianočnej a veľkonočnej.

Na Vianoce zažiarilo svetlo do temnôt, keď sa Boh stal človekom.

Na Veľkú noc toto Božie svetlo, ktoré ľudia na Veľký piatok vyhasili, zažiarilo z noci smrti, a tak ho už nikdy nebude možné zhasnúť.“

Chiara Lubich:

„Vianoce - to Dieťa sa nám vždy javí ako najtajomnejšie tajomstvo našej viery, pretože je začiatkom zjavenia Božej lásky k nám.“

Mária Celeste Crostarosa:

„Boh sa narodil pre Teba. Spievaj a zvelebuj Pána spolu s anjelmi, lebo Boh sa rodí pre Teba. Dôveruj mu, ver a dúfaj v Neho. Túži, aby jeho radosť zahostila v tvojej duši, chce prebývať v tebe a zjednotiť sa s tebou.“

Karl von Gerok:

„Čím by bola zem bez Dieťaťa z Betlehema? Len neplodným poľom plným buriny a trnia. Aké by boli dejiny bez narodenia Krista? Len tma, len nočný tieň bez svetla, bez centra útechy.“

David Cameron:

„Vianoce nám dovoľia zastaviť sa a zamerať sa veci, pocity a ľudí, na ktorých bežne zabúdame. Tak nedovoľme, aby sme sa naháňali za darčekom, ale v pokoji radšej uchopme radosť a lásku.“

**Vydané pre vnútornú potrebu
Gréckokatolíckej farnosti
v Humennom**